2.2. Politeizm

İlahi gerçekliğin özü itibarıyla, bir değil de çok olduğunu, birden çok tanrının var olduğunu savunan anlayışa; tabiat güçlerinin, ölülerin, birtakım hayvanların ilahlaştırılmasının sonucu olarak ortaya çıkan ve birden çok tanrının varlığını kabul eden inanca politeizm denir.[7]

İslam'a göre ilk insandan itibaren insanlığın temel inancı, Allah'ın (cc) varlığı ve birliği esasına dayanan tevhit akidesi olmuştur. Hz. Âdem'den bu yana bütün peygamberler insanlığa tevhit akidesini tebliğ etmişler ve kendileri de bu inançla insanlara önderlik ve örneklik etmişlerdir. Günümüzde dinler tarihi alanında yapılan yeni araştırmalar da ilk inanışların Allah'ın (cc) birliğine dayalı olduğunu, çok tanrıcılığın (politeizmin) bir sapma olarak sonradan ortaya çıktığını göstermektedir.

B BİLGİ KUTUSU

Kur'an-ı Kerim'de üzerinde en çok durulan konu tevhit inancıdır. Allah bütün günahları bağışlayacağını ancak şirki affetmeyeceğini bildirir.

"Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz; bundan başkasını (günahları) dilediği kimse için bağışlar. Allah'a ortak koşan kimse büyük bir günah (ile) iftira etmiş olur."

(Nisa suresi, 48. ayet.)

Din konusunda aslolan tevhit olmakla birlikte tarih boyunca Allah'ı (cc) bırakıp kendilerine başka tanrılar edinen insanların ve toplulukların da var olduğu bilinmektedir. Bunlardan bir kısmı tabiat güçlerini, bir kısmı ruhları, bir kısmı da kendi yaptıkları putları tanrılar olarak kabul etmişler ya da Allah'ın (cc) yanında başka tanrıların da olduğuna inanmışlardır. Bazı toplumlarda ise çok tanrı inancı, her kabileye ait tanrılar olarak kendini göstermiştir.

Politeizme göre birden çok tanrı vardır ve tanrıların sayısı belirsizdir. Ayrıca çok tanrıcılık inancında tanrıların farklı görevleri bulunur ve her tanrının belirli bir görevi vardır. Bu inancı benimseyenler çoğunlukla Allah'ın (cc) yaratıcı ve güçlü olduğunu kabul etmektedirler. Ancak bunun yanında Allah'tan (cc) başkalarına olağanüstü güçler atfederek onlardan yardım beklerler. Tarih boyunca melek, şeytan, cin ve ataların ruhları gibi görülemeyen tabiatüstü varlıklara ilahlık yakıştırılarak şirke düşülmüştür. İnsanların ölüleri, birtakım hayvanları, ay, güneş, yıldız gibi gök cisimlerini tanrılaştırarak putperestliğe ve politeizme gidebildiği de görülmüştür.

Her ne şekilde olursa olsun çok tanrıcılık (politeizm), bu tür birden fazla tanrı inanışlarının ortak adı olarak kullanılmaktadır. Çok tanrıcı inanışlar Babil ve Asurlular'da, Eski Yunan'da, Eski Mısır'da, Afrika dinlerinde ve Cahiliye Dönemi Arap toplumunda var olmuştur. Hinduizm de çok tanrılı dinlere örnek olarak verilebilir.

A ARAŞTIRALIM

Tarih boyunca insanların şirke düşme sebeplerini araştırınız. Birden çok varlığa ilahlık yakıştırmanın ve Allah'a inanmanın yanında sadece O'na has olması gereken özellikleri başka varlıklarda da görmenin nedenleri üzerine düşününüz.

7 Ahmet Cevizci, Paradigma Felsefe Sözlüğü, s.389.

B BİLGİ KUTUSU

Allah'tan başka tanrı edinmek ve Allah'a ortak koşmak İslam'da şirk; Allah'a ortak koşanlar da müşrik olarak adlandırılmaktadır. Dinimize göre Allah'ın kesinlikle affetmeyeceği günah şirktir ve şirk çok büyük bir zulümdür.

"Lokman, oğluna öğüt vererek: Yavrucuğum! Allah'a ortak koşma! Doğrusu şirk, büyük bir zulümdür, demişti."

(Lokman suresi, 13. ayet.)

Burada kadir-i mutlak bir büyük tanrı egemenliğindeki çok tanrıya inanma şeklinde ortaya çıkan henoteizm anlayışına; hayır ve şer tanrıları şeklinde tanrısal özellikleri iki başlıkta ele alan düalist dinlere (Mecusilik, Maniheizm vb.); eski Mısır, Babil, Asur, İran, Hint geleneklerinde rastlanan ve Budizm, Hinduizm, Hristiyanlık gibi dinlerde de farklı yorumlara konu olan üçlemeci (teslis) dinlere de politeizm başlığı altında işaret etmek yerinde olur. Cahiliye Araplarında görülen putperestlik ve şirk anlayışı yanında Roma paganizmi de bir tür putperestlik olarak çok tanrılı dinler kategorisinde değerlendirilebilir.

Çok tanrıcı inanç sistemlerinde, tanrılar bireysel yetenek, güç, ihtiyaç, arzu ve benzeri özelliklere sahip karmaşık kişilikler olarak ortaya çıkabilmektedir. İlahi dinlerde yalnızca Tanrı'ya ait olduğuna inanılan isimler ve sıfatlar politeist anlayışlarda adeta tanrılara ve tanrıçalara paylaştırılmış durumdadır (Öfke ve savaş tanrısı, bereket tanrıçası, güzellik tanrıçası, kudret tanrısı, aşk tanrıçası vb.). Bu inanışlarda tanrılar ve tanrıçalar, baba tanrı, eşler, oğullar, kızlar şeklinde ve çoğunlukla panteonlarda (mesela Antik Yunan mitolojisinde Olimpos Dağı'nda) birlikte yaşarlar. Bu tanrılar sınırsız güç ve bilgiye sahip değildir, bunun yerine, insan benzeri kişisel özelliklere sahiptirler (antropomorfizm). Mesela yerler, içerler, öfkelenirler, evlenirler, çoğalırlar, kıskanırlar, savaşırlar ve tüm bunlara ek olarak bazı bireysel güç, yetenek ve bilgilere sahip varlıklar olarak tasvir edilirler.

A ARAŞTIRALIM

Aşağıda verilen ayetleri http://kuran.diyanet.gov.tr/mushaf/ adresinden araştırarak İslam'ın şirki kesinlikle hoş görmemesinin sebeplerini arkadaşlarınızla müzakere ediniz:

(Nisa suresi, 116. ayet; Yunus suresi, 18. ve 66. ayetler.)

İslam'ın Politeizme Bakışı

Allah'tan (cc) başka tanrı edinmek ve Allah'a (cc) ortak koşmak İslam'da "şirk", Allah'a (cc) ortak koşanlar da "müşrik" olarak adlandırılmaktadır. Kur'an-ı Kerim'de kıssaları anlatılan bütün peygamberler öz itibarıyla şirke karşı tevhit mücadelesi veren öncü kişilerdir. Kur'an-ı Kerim, Allah'ın (cc) varlığından daha çok, birliği üzerinde durur ve temel problem olarak şirk meselesine odaklanır. Kur'an'da, **"Onların çoğu, ancak ortak koşarak Allah'a iman ederler."**[8] buyrularak insanın pek çok şeyi putlaştırabileceğine, böylece inancına şirk karıştırabileceğine dikkat çekilmiştir.

- "**De ki: Hangi şey şehadetçe en büyüktür? De ki: (Hak peygamber olduğuma dair) benimle sizin aranızda Allah şahittir. Bu Kur'an bana, kendisiyle sizi ve ulaştığı herkesi uyarmam için vahyolundu. Yoksa siz, Allah ile beraber başka tanrılar olduğuna şahitlik mi ediyorsunuz? De ki: Ben buna şahitlik etmem. O ancak bir tek Allah'tır, ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden kesinlikle uzağım, de."**[9]

8 Yusuf suresi, 106. ayet.
9 Enam suresi, 19. ayet.

- **“Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz; bundan başkasını, (günahları) dilediği kimse için bağışlar. Allah’a ortak koşan kimse büyük bir günah (ile) iftira etmiş olur.”**[10]

N NOT EDELİM

Kur’an-ı Kerim’de şirk reddedilirken, Allah’ın yaratması yanında emretmesi ve yönetmesi bakımından da tek, eşsiz ve benzersiz olduğu vurgulanır. “Şüphesiz sizin Rabbiniz, gökleri ve yeri altı gün içinde (altı evrede) yaratan ve Arş’a kurulan, geceyi, kendisini durmadan takip eden gündüze katan, güneşi, ayı ve bütün yıldızları da buyruğuna tabi olarak yaratan Allah’tır. Dikkat edin, yaratmak da emretmek de yalnız O’na mahsustur. Âlemlerin Rabbi olan Allah’ın şanı yücedir.”

(Araf suresi, 54. ayet.)

“Allah, birbiriyle çekişen ortak sahipleri bulunan bir (köle) adam ile yalnızca bir kişiye ait olan bir (köle) adamı örnek verdi. Bu iki adamın durumu hiç bir olur mu? Hamd Allah’a mahsustur. Hayır, onların çoğu bilmiyorlar.”

(Zümer suresi, 29. ayet.)

10 Nisa suresi, 48. ayet.
11 İlhan Kutluer, “Agnostisizm”, TDV İslam Ansiklopedisi, C 27, s. 41.
12 Ahmet Cevizci, Paradigma Felsefe Sözlüğü, s. 264.